

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਫਤਿਹ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਲਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡੀਐਸ ਚਿੰਨ ਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ,

ਜਲੰਧਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ

2012 ਦਾ CROCPNo.9

ਨਵੰਬਰ 11, 2013

A. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - ਐੱਸ. 2(c), 15(2) - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ - ਨਿਆਇਕ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਬੀ. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - ਐੱਸ. 2(ਸੀ), 15, 20- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ - ਸੀਮਾ - ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ - ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਤਾ' ਅਤੇ 'ਨਹੀਂ ਤਾਂ' - 'ਨਹੀਂ ਤਾਂ', ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਜੀ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ - ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਨਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ILR (1983) 2 P&H 453. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਅਤੇ 'ਹੋਰ' ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। 'ਨਹੀਂ ਤਾਂ' ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਗਣਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"16 'ਲਿਅਟ' ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੁਰੂਆਤ' ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਰਥ ਕੱਢਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 1 ਲੀਹ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇਗਾ? ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸੇਵਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜੀਸੀਐਨਕਰਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਧਾਰਾ 15 (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ। 1 ਫਾ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕਟੈਪਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਲੀਹ ਕੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ; ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। 'ਸ਼ੁਰੂਆਤ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਕਦਮ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣਾ।

17. ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਮਾਣ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਭਵ ਹੈ ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਇੱਕ ਅਸ਼ੁੱਭ ਖਰੜੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ (ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਪੁਨੀ ਤੋਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "।

ਪਾਲੀਵ ਸ਼ੇਠ ਕੇਵੀ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। **ਕਸਟੋਡੀਅਨ (2001) 7 ਐਸਸੀਸੀ 549**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

18. . ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਜਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਮੋਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ, ਹੁਕਮ ਆਦਿ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਾਦਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, f ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ , 1971 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਅਪਮਾਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਲਾਅ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

40. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ *

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਦਮ ਹੀ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਕਟੈਂਪਟ ਦੀ ਸੌਖ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਗਲੇ ਕਦਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 13.08.2012 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ 16.09.2010 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਰਾਏ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 12 ਤੋਂ 14)

C. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - ਐੱਸ. 2(ਸੀ), 15 - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ - ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ - ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ: ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਦੁੱਗਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ. ਰਾਮਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (1982) 2 SCC 463, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ
ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵ ਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ:

"4 ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ
ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਮਰਿਆਦਾ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।
ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੈਟਿਸ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੱਜ ਨਹੀਂ
ਹੋ ਸਕਦੇ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,
DISTRICT COURTS, JALANDHAR

ਅਖੜੇ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਿਆ। "ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਊਂਟਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।" ਅਸੀਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ। ਅਸੀਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਧਿਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੀ ਜੋ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਮੁੜ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਆਇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਪਰ , ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹਰ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਡੀਪੀਚੱਢਾ ਬਨਾਮ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ . **ਤ੍ਰਿਯੁਗੀ ਨਰਾਇਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 221**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਮੰਨੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ , ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"20. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ।
ਸੁਧਾਰ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਰਡਰ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 8-4-1994 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਖਣੀ ਦਲੀਲ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 15 ਤੋਂ 17)

D. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - ਐੱਸ. 2(c), 15(2) - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ - ਵਕੀਲ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨਾ - ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾਥੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਲਈ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ

ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਭਰੋਸਾ - ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ; ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ।

ਫੀਲਡ, ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਓ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਦਿਓ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਥੀ ਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(ਪਰਾ 21)

ਫੀਲਡ ਅੱਗੇ, ਆਰ.ਕੇ. ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਡੀ.ਪੀ. ਚੱਢਾ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ। ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।

(ਪਾਰਾ 28 ਅਤੇ 29)

ਯੂ.ਬਰਾਰ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸ਼ਾਨ ਭਾਰਦਵਾਜ ਅਤੇ ਅਜੈ ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਲਈ।

ਹੇਮਰੰਗ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 23.06.2008 ਅਤੇ 26.06.2008 ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 08.10.2010 ਨੂੰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਨਿਆਂਇਕ ਫਾਈਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਫਾਈਲ 'ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਟੈਂਡਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ' ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਭਾਵ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ 15.09.2010 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸ਼. ਡੀ.ਐਸ .ਫੀਨਾ, ਐਡ . ਮੁਦਈ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸ਼. ਪੀ.ਐਲ .ਮਲਹੋਤਰਾ, ਐਡ . ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅੱਜ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸੌਂਪ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ.ਐਸ .ਫੀਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੇਵੇਰ, ਯੂਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ 23.06.08 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। 137376.00 ਅਤੇ ਮਿਤੀ 26.06.08 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਕਾਪੀ 68580.00 ਰੁਪਏ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਪੜਾਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਬਿੱਲ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੁਰੰਤ ਮਾਨਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਲਾਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 02.11.2010 ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਐਸਡੀਏ

VJJF/15.09.2010”

(3) ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚ.ਜੇ.ਟ੍ਰੇਡਰਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਨੁਪਮ ਟਿੰਬਰ ਹਾਊਸ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਬਿੱਲ। ਮਿਤੀ 23.06.2008 ਅਤੇ 26.06.2008 ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਸੀ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1,37,376.00 ਅਤੇ 68,580.00।

(4) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 16.09.2010 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਵਾਲਾ 7.10.2010 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ 08.10.2010 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 20.07.2012 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨਟਰਨ pt ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦਾ ਅਰਥ। 1971 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2)। ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹਵਾਲਾ 13.08.2012 ਨੂੰ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(5) ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.01.2013 ਨੂੰ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 31.12.1998 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੜ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 15.09.2010 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਹਲੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੀਡਰ ਅਤੇ ਸਟੈਨੋ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਬਹਿਸ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 02.11.2010 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 18.09.2010 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ

ਜਦੋਂ 17.09.2010 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਈ ਲਿੰਡੀ ਅਖਬਾਰ ਭਾਵ ਦੈਨਿਕ ਭਾਸਕਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਖਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ 15.09.2010 ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾੜਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀਆਂ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਥੀ ਬੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਫੁਟਕਲ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਉਕਤ ਫੋਟੋਕਾਪੀਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਬਿੱਲ 03.02.2011 ਨੂੰ Exs.PA ਅਤੇ PB ਵਜੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ 09.06.2011 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਫਾੜੀ ਹੈ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 30.04.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ। ਚਾਰਜ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“ਤੁਸੀਂ, ਡੀ.ਐਸ .ਫੀਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਮੋਸ-23-06-2008 ਅਤੇ 26.06.2008 ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1,37,376/- ਅਤੇ ਰੁਪਏ 68,580/- ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਪੂਰਵ-ਦੱਸਿਆ ਐਕਟ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਨੇ ਮਿਤੀ 22.08.2013 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ ...ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਹਵਾਲਾ ਆਰਡਰ -ਸ਼ੀਟ Ex.C-1 ਮਿਤੀ 15.09.2010 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰਚਨਾ ਕੰਬੋਜ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ ., ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰੀਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੌਮ, ਚਾਪ ਸਨ , ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। “ਉਕਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਛਾਪ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼. ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰਚਨਾ ਕੰਬੋਜ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰੀਡਰ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ ., ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਪੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਨ। 131 ਅਤੇ 133.

ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸ਼. DSChinna, Contemner/A d vocatc. "

(8) 1'hc ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ -ਕਮ -ਓਐਸਡੀ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। 21.10.2013 ਨੂੰ 1 ਲਾਰਿਆਣਾ।

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

(9) ਸ੍ਰੀ ਬਰਾੜ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਬਿੱਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ Jills ਫੋਟੋਕਾਪੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਗਜ਼ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਆਂਇਕ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਦਾ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

(10) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ 13.08.2012 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 15.09.2010 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ **ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਸਵਾਲ ਬਨਾਮ ਡੀ ਕੇ ਮਿਫਤਾਈ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ**, ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੀਸਰਾ, ਇਹ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਗਲਤ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਸ .ਐਸ .ਸਾਹੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 16.03.2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੋਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਚੌਥਾ, ਕਿ 15.9.2010.1 ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਮੇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਪੰਜਵਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਰਿਲਾਇੰਸ *ON Mohindroo ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)* 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਥ ਨਿਆਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) (2000)3 SCC 171

(2) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 107

(11) 1 ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਾਈਲ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਅਪਮਾਨ

(12) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ *ਮਨਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, (3) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।* ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਚ' ਅਤੇ 'ਹੋਰ'। 'ਨਹੀਂ ਤਾਂ' ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

(13).....ਇਹ 'ਸ਼ੁਰੂ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਹੈ

ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹੀ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਣਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਆਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਝੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸੇਵਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਲਈ IhcAdvocatc-Gncnral ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 15(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਈ ਲਾਈਟ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਲਈ . ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਫੋਕਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE, 16
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ; ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੁਰੂਆਤ' ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣਾ।

17.1 ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਸਾਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਭਵ ਹੈ ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਇੱਕ ਅਸ਼ੁੱਭ ਖਰੜੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ (ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਧੁਨੀ ਤੋਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

(13) ਉਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ **ਪੱਲਵ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰੀਅਨ (4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਕੇ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵਾਜਿਬ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਹੇਲੋ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼:-

"39. ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਮੋਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧੀਨ

ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਝੂਠੇ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਅਦਬੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ , 1971 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਲਾਅ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਰਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਮਾਨ ਆਰਕ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

40. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਕਟੈਪਟ ਦੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ , 1971 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ 13.08.2012 ਨੂੰ ਟੀਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। '1 ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ 16.09.2010 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਰਾਏ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(15) ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ** ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ:

“4ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਮਰਿਆਦਾ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਸੀਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। "ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਊਂਟਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।" ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ। ਅਸੀਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੀ ਜੋ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਮੁੜ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਆਇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਪਰ , ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ

ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹਰ ਤੱਥ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ।

(16) **ਡੀਪੀਚੜ੍ਹਾ** ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਯੁਗੀ ਨਰਾਇਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਮੰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

"20. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ^{ਇਹ}

ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਵਿਅਰਥ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ। ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ। ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਰਡਰ -ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰ ਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 8-4-1994 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(17) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ f1c ਆਚਰਣ ਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਖਣੀ ਦਲੀਲ ਹੈ।

(18) ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸਾਹੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਐਕਸ .ਆਰ.-5) 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਵਰੀ, 2012 ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ

ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(19) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ
ਅਫਸਰ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੀਡਰ ਅਤੇ ਸਟੈਨੋ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, 'ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ
ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ
ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਹੀ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਤੱਥ ਇਹ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 15.09.2010 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ
ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼/ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ
ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਮੁਲਤਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(20) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ
'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ
ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਪੱਖ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ
ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ
ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ।

(21) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਥੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ
ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ
ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,
DISTRICT COURTS, JALANDHAR
(*Hemant Gupta - I*)

ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਥੀ ਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਥ ਨਿਆਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਭਰ ਯੋਜੋਗਤਾ

ONMohindro's ease (supra) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੌਖ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਐਡਵੋਕੇਟਸਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਰਥਾਤ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਵਿੱਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਸਾਨੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਗਾੜ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4bat ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

(23) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ, 'Ilicrc ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਸਟੇਟ ਜਾਂ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"41. ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ "ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ" ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ "ਕੇਸ, ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ" ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਮਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਲਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE, 24
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਮੁੱਦਾ ਸੌਖ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੂਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੌਖ ਵਿੱਚ "ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ" ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸੌਖ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ, ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ,

ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ, ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਮੁਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

42. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਘਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਜਿਊਰੀ, ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੈਗਮੈਨ" ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੱਜ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE, 25
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੋਵੇ।

(24) ਇਸ ਲਈ, 'ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ' ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ **ਓ.ਐਨ.ਮੋਹਿੰਦਰੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ** ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) **ਆਰ ਕੇ ਆਨੰਦ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, (8)** ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਵੈ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"238. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1998) 4 SSC 409 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕੈਪਟਨ ਹਰੀਸ਼ ਉੱਪਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਆਦਰ, (2003) 2 SCC 45 ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ ਕਰ ਣ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ; ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਜ਼ੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਨ !); ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ "ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ" ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਨ. Ihcsc ਟਾਈਲਿੰਗ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

COURT ON ITS OWN MOTION v. D. S. CHINA, ADVOCATE,]]
DUSTRICT COURTS, JALANDHAR

(26) In ਡੀ ਪੀ ਚੱਢਾ ਦੀ ਸੌਖ (ਸੁਪਰਾ), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ

ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਭਿਨੇਤਾ ਦੀ ਭੁੱਲ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੌਖ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"24. ਕਿੱਤੇ ਵਾਂਗ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰੱਬ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਏ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਰੱਬ ਦੇ ਪਹਿਏ ਨੂੰ ਚਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਅੰਦੋਲਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਏ ਦੁਆਰਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਢਹਿ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੂ ਟਿਕਸ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬੈਚ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਰਦ ਸਬੰਧ ਰੱਬ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਜੇਸ਼ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿੱਚ overzealousness ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਡਰਤਾ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੱਜ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ acounscl, ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਲਈ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ, ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭੈਤਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ। "

(28) ਆਰ ਕੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਡੀ ਪੀ ਚੱਢਾ ਈਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(29) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।

(30) 1 Jst ਦੁਬਾਰਾ 07.02.2014 ਨੂੰ sentence ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ।

ਵੀ. ਸੂਰੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ